

ÖZGÜR BALPINAR

MACERA EKSPRESİ

ÇİZER: AFRA ELİF

DÜNYANIN DIŞINA
AÇILAN PENCERE

ilk genç
T
TIMOŞ

İYİLİK KULÜBÜ

*“Keşke dünyanın kocaman bir penceresi olsa
ve dünyadaki bütün kötülükler
bu pencereden dışarı atılsa.”*

“Keşke... Keşke dünyanın kocaman bir penceresi olsa ve dünyadaki bütün kötülükler bu pencereden dışarı atılsa,” diye mırıldandı Yiğit.

Sınıfta gülüşmeler oldu. Derste hayallerle ilgili konuşurlarken, öğretmenin sorusu üzerine söz hakkı almıştı Yiğit. Ancak söylediği sözler, sınıftaki çocuklar için fazla hayalperest görünmüştü. Kötülüklerin dışarı atıldığı hayali bir pencere fikri, çocuklara gülünç gelmiş olmalıydı. Umut

Öğretmen durumu fark ederek çocuklardan sessiz olmalarını rica etti.

“Hiçbir hayale gülünmemeli çocuklar!” dedi Umut Öğretmen. “Birer çocukken büyük bilim insanlarının hayallerine de gülüp geçmişlerdi, onlar ise gelecekte dünyayı değiştirmeye çalışarak cevap verdiler bu gülücüklerle. Aslında Yiğit güzel bir noktaya parmak bastı. Her gün internette, televizyon kanallarında, gazete sayfalarında veya sokaklarda birbirinden farklı kötülöklere şahit oluyoruz. Kötülöklere o kadar sık rastlıyoruz ki artık fark etmeden bu durumu normal karşılıyor, alışmaya başlıyoruz. Yiğit’in söylediğı gibi, belki kötülüğü tamamen yok edemeyiz fakat azalmasını sağlayabiliriz çocuklar. İyiliğı çoğaltarak başarabiliriz bunu!”

Umut Öğretmen bir süre sessiz kaldı. Ardından aklına yeni bir fikir gelmiş gibi coşkuyla yeniden konuşmaya başladı:

“Bir duyuru yapacağım. Okulumuzda kurulan kulüpler arasında bir yarışma yapılacak. En verimli, en etkili çalışmaları yapan bir kulüp ödöl alacak. Katılmayı düşünün derim!”

Zil çalmıştı. Umut Öğretmen, Yiğit'e göz kırptıktan sonra çıktı sınıftan. Sınıftaki çocukların arasında coşku hakimdi. Kulüp yarışması fikri her birini heyecanlandırmıştı. Teknoloji Kulübü ve Dans Kulübü'nün kurucuları Yiğitlerin sınıfındaydı.

Bu sırada alaycı birkaç çocuk Yiğit'e yaklaşırken karşılarında Nil, Can ve Narin'i buldular. Bunlar Yiğit'in en iyi arkadaşlarıydı. Alaycı çocuklar amaçlarına ulaşmadan uzaklaşmak zorunda kaldılar. Oysa Yiğit'le dalga geçmek için sözlerini bile hazırlamışlardı. Yiğit etrafını çevreleyen arkadaşlarına baktı.

“Sözlerim çok mu anlamsızdı?” diye sordu onlara. Bir kuş gibi ürkek, tedirgin görünüyordu.

“Hiç de bile,” dedi Nil.

“Bizim için her sözünün bir değeri var,” dedi Can.

“Seni anlamayanları umursama lütfen, biz senin hep yanındayız,” diye konuştu Narin.

“Hatta ne düşünüyorum biliyor musunuz? Bence bir kulüp kurmalıyız! İsmi de İyilik Kulübü olmalı!” dedi Nil.

Kulüp fikri Yiğit'i heyecanlandırmış, az önceki ruh halinden kurtulmasını sağlamıştı. Can ve Narin'in de kulüp konusunda Nil'e destek vermesi ortamdaki coşkuyu artırmıştı.

“Gerçekten yapabilir miyiz böyle bir şey? İyilik Kulübü'nü kurabilir miyiz?” diye sordu Yiğit heyecanla.

“Elbette yapabiliriz! Hatta kulüp yarışmasına bile katılabiliriz,” diye cevap verdi Nil.

“Bir bakarsın, yarışmayı bile kazanırız!” dedi Can.

“Sınıfta sana gülen çocuklara en iyi cevap bu olur bence!” diye konuştu Narin.

Hep birlikte güleştüler. Arkadaşlarının desteği Yiğit'i çok mutlu etmişti. İyi ki arkadaşlardı, iyi ki birlikte, yan yana, birbirlerine destek olarak büyüyorlardı.

Okul çıkışında eve ulaştığında bile heyecanı sürüyordu Yiğit'in. Kulüp kurma fikrini anne ve babasıyla da paylaştı. Onlar da çok sevinmişlerdi. Yiğit, kulübün başkanı olacağını söylerken nasıl da gururlanmıştı. Akşam olup odasına geçtiğinde

yayılabiliyordu. Küçük kötülükler büyük kötülükleri beraberinde getiriyordu. Bugün sınıfta yaşadıklarının da bu konuya iyi bir örnek olduğunu düşünüyordu. Kötülüğün sonsuza dek yok olmasını istemenin nesi garip gelmişti ki çocuklara? Hayalini açıkladıktan sonra sınıftaki çocuklar gülerken, dalga geçerek kötülük yapmışlardı ona. Teneffüs zili çaldıktan sonra bile amaçları kötülüklerini sürdürebilmektir. Ne mutlu ki arkadaşları tam zamanında yardımına koşmuşlardı.

Kötülüklerden etkilenen çekingen bir çocuk olarak yaşamını sürdürmek yerine İyilik Kulübü'nü kurarak harekete geçmek zorunda olduğunu hissetti Yiğit. Kötülük eğitilebilir, iyiliğe dönüştürülebilirdi. Yiğit'e göre, kötü insanların içindeki iyiliği harekete geçirebilmenin yolları aranmalıydı. Kötü bir insanı ayıplamak, gözden çıkarmak yerine onu kazanmak lazımdı. İyilik Kulübü de tam olarak bu amaç doğrultusunda çalışacaktı.

Mesela bazı ülkelerin hapishanelerinde büyük kütüphanelerin inşa edildiğini, mahkûmların kitap okumak zorunda olduğunu bir belgeselde izlemişti Yiğit. Bir insan kötülük yaptığında el-

bette bunun bir cezası olmalıydı fakat bu yeterli miydi? Cezasını çektikten sonra bile aynı kötölüğü tekrarlamayacağıının bir garantisi var mıydı? Suçluyu, yaptığı kötölüğün yanlış olduğuna ikna etmek gerekirdi. Onu eğitmek, ona öğretmek için kitap okutmak çok iyi bir yöntemdi.

Yatağında uzanmış, uykuya dalmak üzereyken nihayet kararını vermişti Yiğit. Yarın okula gittiğinde ilk iş olarak İyilik Kulübü'nü kurabilmek için başvuru dilekçesini okul idaresine teslim edecekti.

Ertesi gün İyilik Kulübü resmi olarak kuruldu. Hatta Yiğit ve arkadaşları kulübün ilk toplantısını da gerçekleştirdiler.

Kendini bildi bileli iyi bir insan olabilmek için çaba gösteriyordu Yiğit. Saygılı, sevgi dolu, paylaşımcı, yardımsever olmasının yanı sıra bu özelliklerini başka arkadaşlarına da aşılatabilmek için mücadele ediyordu. Şimdi mücadelesini İyilik Kulübü altında yürüteceğinden dolayı sevinçliydi. Arkadaşlarıyla birlikte okulda çok güzel çalışmalar yapacaklarından emindi.

Sonraki birkaç hafta boyunca çok güzel çalışmalar gerçekleştirdiler. Empati üzerine yaptıkları çalışma öğretmenler tarafından çok sevilmişti. Küçük broşürler hazırlayıp her insanın, karşısındaki insanı anlayabileceğini, en azından anlayabilmek için çaba göstermesi gerektiğini anlatmaya çalışmışlardı. Broşürleri okuldaki tüm sınıflara, öğretmenler odasına ve okul idaresine dağıtmışlar, her binadaki okul panosuna asmayı da ihmal etmemişlerdi. Okul içerisinde empati üzerine bir farkındalık oluşturmaya çaba gösteriyorlardı.

İyilik Kulübü hızlı bir giriş yapmıştı. Popüler kulüplerle bile kıyaslanır olmuştu. Kimse bu kadarını beklemiyordu. Elbette olumsuz durumlarla da karşılaşılıyordu. Özellikle okuldaki popüler kulüplerin üyeleri için alay konusu olmuştu İyilik Kulübü. Fakat Yiğit bu durumu normal karşılıyordu. Zaten kulüpteki amaçları da bu gibi kötülüklerin önüne geçebilmektir.

Kulüp yarışması için başvurular başlamıştı. Yiğit de İyilik Kulübü'nün başvurusu için kayıt sırasına girmişti. Elindeki belgelerle sıranın kendine gelmesini bekliyordu. Yarışma kayıtları tek

gün için açılmıştı. Yarışma için öğretmenlerin katılımıyla geniş bir kurul oluşturulmuştu. Hafta sonu kurul toplanarak yarışmanın kazananını belirleyecek, pazartesi günü de sonuçlar açıklanacaktı.

Okulda onlarca kulübün faaliyet gösterdiği için katılım da bu doğrultuda fazlaydı. Kalabalık sıraya yeni öğrenciler dahil oluyor, sıra uzadıkça uzuyordu. Yiğit arka sıralardan gelen seslere kulak verdi.

“Kulüp yarışmasının yalnızca elit kulüpler için olduğunu düşünüyordum,” diyerek sesini yükseltti bir çocuk.

“Hiç üyesi olmayan, yeni kurulmuş küçük kulüpler yarışmaya katılmamalı,” dedi başka bir çocuk.

Öyle yüksek sesli konuşuyorlardı ki sanki herkesin kendilerini duymasını istiyorlardı. Yiğit dönüp baktığında konuşanların Teknoloji ve Dans Kulübü’nün başkanları olduğunu gördü.

“Mesela İyilik Kulübü!” diye bağırdı Teknoloji Kulübü başkanı çocuk, Yiğit’in gözlerinin içine bakarak.

“Kesinlikle katılıyorum! Hiç üyesi yok, yeni kurulmuş basit bir kulüp!” diye sesini yükselterek ona destek verdi Dans Kulübü başkanı çocuk da.

Yiğit hiç oralı olmadı. Belgeleriyle idare odasına girip başvurusunu tamamladı. Ardından kimseyle muhatap olmadan oradan ayrıldı. Gereksiz tartışmalara girerek zaman harcamak istemiyordu. Yeni kurulduğu için üye sayısı azdı İyilik Kulübü’nün, bu doğrudu. Ancak birkaç haftada yaptığı etkili çalışmalarla yarışmaya katılmayı hak ediyorlardı. En azından Yiğit böyle düşünüyordu.

Kulüp toplantısına yetişti Yiğit. Arkadaşları kendisini bekliyordu. Onlara yarışma başvurusunu tamamladığını söyledi. Kayıt sırasında yaşadıklarını anlatıp anlatmama konusunda kararsız kaldı. Daha sonra aklını dağıtabilmek için başka konulardan bahsetmek istedi.

“Beyaz yalan dedikleri şeyi hiç duydunuz mu?” diye sordu arkadaşlarına.

“Yalanın rengi mi olur?” dedi Can.

“Oluyormuş işte!” diye karşı çıktı Yiğit de. “Büyükler bazı kavramlara kendilerince isim